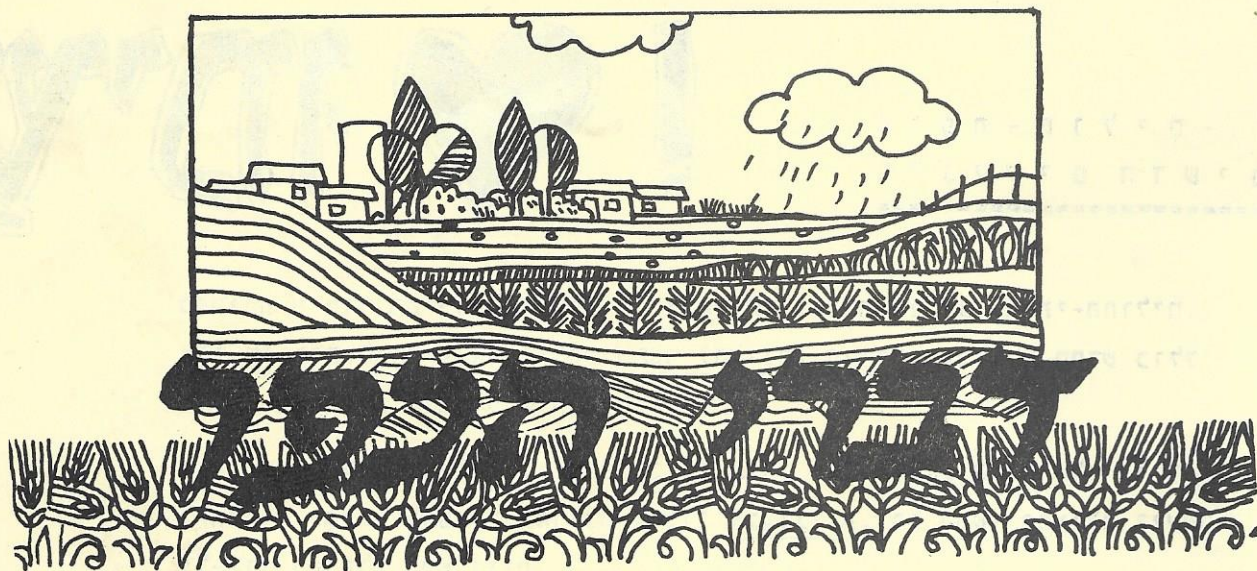
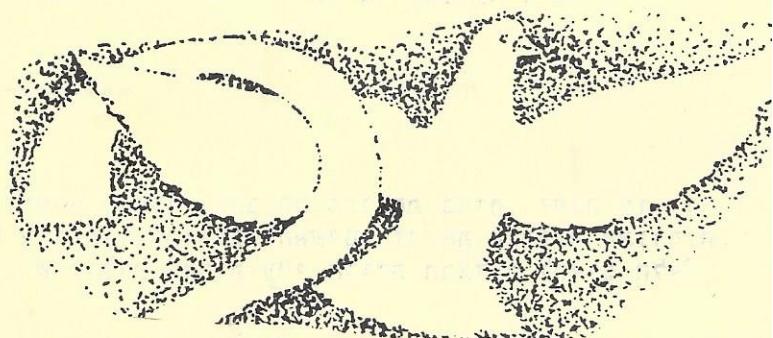

כ י ת ת י"ה י ו נ ה"י עפה מן הקן :

יאיר בן-זאב
רתם איילון
פרי פיבק
סלע שר
מיה הרפז
שירית דבולט
דביאל סער
אלון בוסקילה
אבישג עדר
איילת וגנר
ניסן פלמה
ניב מעין
שלו במנוב
אסף ארבי
שובטל בסו

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

20.8. דניאלה רחמני (סליחה על
האיחור)

2.9. שמעון פינקוס

3.9. דורית בסו
אורלי שלום
עדן נמנוב

4.9. מרדכי בן-נתן
הדס כהן

5.9. יאיר בן-זאב

6.9. קלמן לחוביץ
מרגלית סמברג
אבידן פיבק

7.9. שרי שובל
עפרה משיח
סת הירש

8.9. יצחק בן-דנר
חביתה בן-דנר

ברכות לבביות ומזל טוב

לבקי ואריק ארנברג
ולכל בני המשפחה

לנישואי מיכאל עם בחייל קרן
בלוס-אנג'לס

י מ י - נ י ש ו א י ן

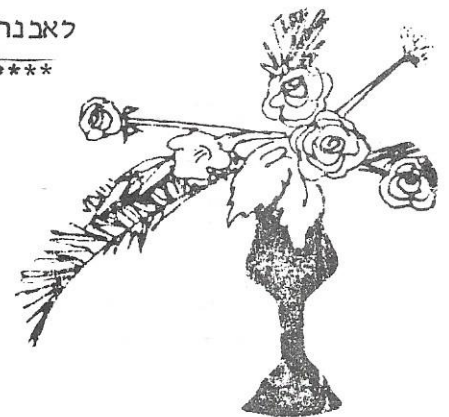
5.9. ריימונד וראובן גוטר

6.9. רג'י וג'יסון פרלסון

לאבנר ולאיילת - שנישאו השבוע

לפם וליענקל
ולכל שבט מנג'יגורסקי

שפע ברכות

מה נשמע?

הלו, הלו! נשמע טוב ...

* החודש נולדו תינוקות והיו עמה חתונות. ואחרי החגים כבר מתוכננת עוד חתונה.

* ילדי כיתה א' כבר ביקרו בבית-הספר "מבוא-הגליל", כדי לעשות הכרה עם המסגרת החדשה. בעוד שבוע יתחילו כתלמידים. לילדים - תצליחו, ולהורים (במיוחד אלה שלהם זה ילד ראשון בביה"ס) - שנה קלה, בלי הרבה שיעורי-בית.

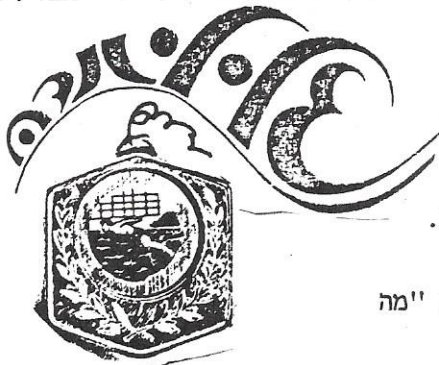
* מי שלא היה באסיפה האחרונה, לא יידע שאנחנו "נצא לדרך". חוץ מהצוות של איתן גדלי-זון, כל קבוצה נוספת שתקום כדי להשתדל ולהביא הצעות לעתידנו פה הקיבוץ - תבורך. הנושא הבורע הוא - עתידנו בקיבוץ.

* מה זה "צוות טכני"? לכל אחד יש דעה שלו, אבל התרשמתי שכדי להספיק את כל העבודה החשובה היום, המזכירות תקיים צוותים לעבודת-הכנה.

* מי שלא שילם בדף "לקראת האסיפה" או לא היה באסיפה, לא יידע על "מצב-חירום" אצל ילדי ביה"ס היסודי. והרי עם כל הרצון - היכולת - הרעיונות של צילה (ויש לה תמיד), היא לא תוכל למצוא פיתרון בלי עזרת החברה כולה. (מדובר על מציאת מחנכים לחינוך המשלים).

* שמעתי שצוות המבנה ע"י מקס מדר עובד קשה ואנחנו מחכים לשמוע הצעותיהם. רק בקשה - לא לחלק את דף ההצעות יום לפני האסיפה. תבו זמן לחשוב.

אליפות הגליל העליון תעודת השתתפות

* בשבת האחרונה התקיימה אליפות הגליל בשחייה בקיבוץ עמידר. לוח-המנדעות שלנו מכוסה בתעודות נמדליות ואמרו שבנינו השיגו הישגים מדהימים.

* חוזרים הביתה:

שמחה - נדאי יש הרבה סיפורים מעניינים. מחכים לשמוע. יש שמועה שאת בדרך לאולפן פה!?

אביבה - חבל שלא ראית את אמא ואבא במרכזית עם רשימה "מה להכין לאביבה". סוף סוף חזרת אלינו - הביתה.

יאיר - השבוע שמענו את קולות השמחה של הילדים (והגורים), כשקיבלו אותך בחזרה. אבל לא רק הם, גם אנחנו שמחנו שחזרת הביתה.

* גם נוסעים:

גינט - קולין - תמר - תאי ואלון, מזל טוב לכם ולזוג הצעיר. לא לדאוג... אומרים שאורן מסתדר טוב עם הילדים.

* תודה לרפי בסיום תפקידו כסדרן עבודה-ובהצלחה, דודיק, בכניסתך לתפקיד.

* בראש-השנה המלונון יהיה מלא. התחלה טובה לשנה החדשה.

* בתיה רייבס התחילה לבסוע לחדר-האוכל ב"אוטו" שלה בהדרכת אילן גינת. - הנרי ב"י התחיל לצאת קצת לארוחה אחת ביום. לכל החולים החלמה מהירה - רק להיות בריאים!

שבת שלום - נ ט ע

י.על. נמנב מוסרת ש"אחרי התאוששות" תמסור דו"ח על מהלך האולפן שהסתיים השבוע --- אז חכו לשבוע הבא.

הדרך השנייה אחר

ישנה אצלי תחושה שהולכים לגנוב לי קיבוץ.

תחושה אינה דבר רציונלי ואינה באה כתחליף למחקר מדעי או סקר דעת קהל. זה גם דבר שאי-אפשר להוכיח. זה דבר שבא מהבטן. זה דבר שבא לך כאשר אתה מרים את הראש ומרחח באויר לדעת לאן נושבת הרוח.

זוהי תחושה, ותחושה זו ואחרות הביאו אותי עם עוד מספר חברים וחברות להתגבש לקבוצה, קבוצה רב-גונית, שאין בה בהכרח קשת דעות אחידה, ויש להניח שעל חלק מחבריה לא מקובלת תחושת הבטן כפי שהיא תוארה על ידי, ואולם הקבוצה הזאת הומוג-נית בשתי נקודות בסיסיות, ומהן היא שואבת את מקור ההשראה שלה. נקודות אלה הן:

א. אנו רוצים ותובעים שינויים במערכות השונות של הקיבוץ, ומחפשים דרכים חליפיות להתמודד עם הבעיות השונות, מתוך ראיית הקשיים והמצוקות שהחברה שלנו נתונה בהם.

ב. אנו רוצים בהמשך הקיבוץ כיישוב וכחברה שיתופית.

עד כאן "כרטיס הביקור" של הקבוצה, ומכאן לחלק היותר אופרטיבי. בכוונת הקבוצה לגבש שורת הצעות לשינויים בתחומים שונים כגון:

דמוקרטיה כלכלית וחברתית;

אחריות הפרט כלפי החברה והקיבוץ;

הערכה מחודשת של המבנים הכלכליים, החינוכיים והציבוריים שלנו;

שיוון בין המינים - קרי שחרור האישה למעשה;

בדיקת הנושא של מרכזי רווח;

התיעלות השרותים לחבר;

שיתוף אזורי, ועוד.

כוונתנו לעכב את ההצעות ולערוך אותן בצורת פרוגרמה שלמה, הכוללת הצעות מעשיות.

כל ההצעות האלו, ואחרות שתועלצה בהמשך, חייבות להיבחן לאור תביעתנו הכלתית מתפשרת והיא - שאנו רוצים בהמשך קיום הקיבוץ כיישוב וכחברה שיתופית.

על-מנת לפעול בדרך זו, היה עלינו ראשית להגדיר לעצמנו איך אנו רואים את הקיבוץ ומהן העמדות העקרוניות שלנו, ועל פיהן לקבל החלטות על אופי השינויים והדרכים החדשות שבהן נפעל.

בשלב זה ברצוני להביא בפניכם את עמדותינו העקרוניות, כפי שבאו לידי ביטוי בפגישות שקיימנו, ופה עלי להבהיר שרק בפגישה האחרונה הגענו למסקנה שאין באפשרותנו להמשיך בהצעות לשינוי מבלי שנעמיד אותן מול העמדות העקרוניות שלנו, או במילים אחרות, הקווים האדומים שלנו.

ואלו העמדות העקרוניות:

(א) אנו תובעים את שינוי המצב הקיים מתוך הראיה והתחושה של הקשיים והמצוקות הקשות בחברה ובמערכות הקיבוץ לסוגיהן.

(ב) אנו רוצים בהמשך קיום הקיבוץ כיישוב וכחברה שיתופית:

(1) המשך קיום משק ואמצעי ייצור משותפים.

(2) חיזוק שיוון ערך האדם ע"י מתן תוקף מחודש לסדרי העבודה הנהוגים במשק הקיבוצי, קרי -

- אנו רוצים למנוע יצירת מעמדות בחברה, המתאפיינות בשוני באפשרויות בתחום הכלכלי.

- אנו רוצים שהמוטיבציה לעבודה תהיה פונקציה של עניין בעבודה ורצון להצליח כצוות, ולא על פי הכנסה אישית.

(3) אחריות הקיבוץ לקיום החבר בכל תחומי החיים (פרנסה, בריאות, חינוך, דיור, איכות החיים וכו')

(4) אחריות החבר לקיום הקיבוץ בכל תחומי החיים (עבודה, חברה, מעורבות בחיי הקהילה).

(5) קיום ערכות הדדיות, גיבוי חברתי הדדי ותמיכה בחבר בשעת מצוקה.

ג) אנו רוצים בהמשך קיום חברה דמוקרטית בכל תחומי החיים, כדי לתרום לחיזוק שוויון ערך האדם.

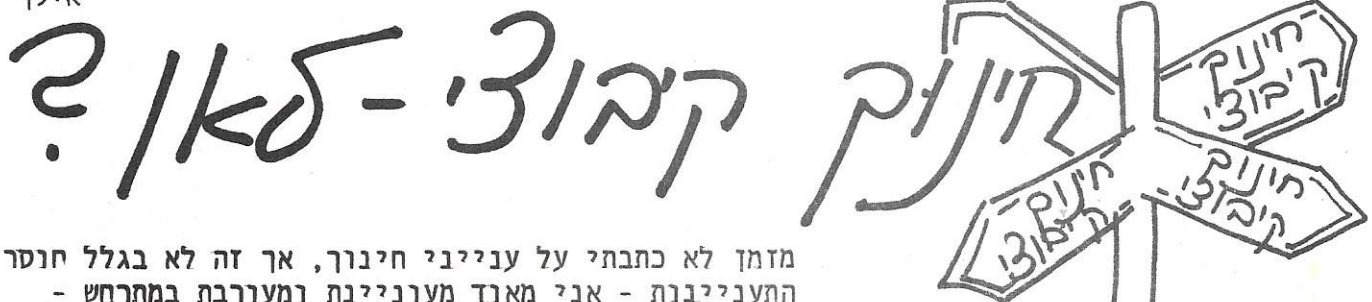
אלה העקרונות. ועכשיו, כאשר הבהרנו אותם לעצמנו, נוכל לגשת לשלב המעשי: מציאת דרך לעיבוד כל ההצעות שעלו, ואחרות שיעלו, על מנת שיגובשו על פסים מעשיים ויתאחדו לכלל פרוגרמה כוללת לחידוש ושינוי פני הקיבוץ, בלי לסתור את עמדות היסוד שלנו.

הערה לפני סיום: חברי הקבוצה התכנסו מתוך רצון לצאת ולהציע דרך לשינוי אחר, ומתוך כך אינם מקבלים את כיוון השינוי כפי שמוצע ברעיון הקהילה הכפרית. בעינינו התוצאה המעשית והסופית של הצעה זו היא פירוק הקיבוץ כחברה שיתופית, גם אם הדבר ייעשה בהדרגה וגם אם נוספו לה קישוטים מספר שנועדו ליפות אותה ולהעמידה על בסיס הומני כלשהו.

ולסיום הייתי רוצה להביא בפניכם מספר דברים שאמר אחד מחברי הקבוצה - תמיר שפרונג-באחת הפגישות שקיימנו:

"חסר לי המוראל הגבוה שהיה בעבר, וחסרה לי האהבה בין אנשים אף שלא היו קרובים אחד לשני."

כתבה ראשונה בנושא. אילן המאירי

מזמן לא כתבתי על ענייני חינוך, אך זה לא בגלל חוסר התעניינות - אני מאוד מעוניינת ומעורבת במתרחש - ואפשר להוסיף, גם מודאגת.

הדאגה נובעת מהמקום הנמוך בו נמצא "החינוך המשלים" בסולם סדר העדיפויות שלנו. נכון, הילדים לומדים בבית-ספואזורי הנחשב כטוב לכל הדעות (שלנו ושל הקיבוצים הוותיקים), אך זה אינו מספיק.

עוד לא נטשנו את עקרונות החינוך הקיבוצי, הקיים לא רק כדי לתת לילדינו ממיטב כשרוננו, אלא מהווה גם גורם מאוד חשוב בעתידנו - ולא משנה על איזה עתיד מדובר, כל עוד שאנחנו ביחד בכפר הנשיא.

בכל השנים היינו גאים מאוד בייחוס של בנינו כלפי כפר הנשיא, לא חשוב איפה הם נמצאים - כאן במשק, נודדים בעולם, עזבו והקימו בית במקום אחר - לכולם, כמעט בלי יוצא מין הכלל, הקיבוץ נחשב כבית חם ואוהד. ולמה? כי גם כל הכשלונות שהיו לנו בשטח החינוך הצלחנו בדבר אחד: לקשור את הילדים למקום.

איך עשינו את זה?

הפגנו אכפתיות ואהבה - בעיקר מפני שדיברנו הרבה על דברים חשובים הקשורים לחינוך הקיבוצי - ציינו, על המקום ועל תולדותיו.

באספה ביום א' צילה הציגה את המצב העגום השורר בעניין החינוך המשלים. חשבתי לעצמי שיש קשר הדוק בין מה שקורה בחינוך לבין מה שקורה באופן כללי בקיבוץ. רוצים שינויים, אך לא יודעים בדיוק באיזה כיוון.

אסור לזרוק את התינוק עם האמבטיה. בלי "חינוך משלים" בשביל מה קיבוץ בכלל? "ילדי מפתח" אפשר למצוא בחיים העירוניים הרגילים. האם זו השאיפה שלנו? לחיים "כמו כולם"?

אנו חייבים להשקיע בעתידנו האנושי לפחות באותה מידה שמשקיעים בעתידנו הכלכלי. אז מה הבעיה?

הבעיה היא פשוטה ומחולקת לשניים:

(1) לא מבינים לעומק את חשיבות העניין, לכן אין תמיכה מספקת מן המוסדות - כלכלה וכוח אדם.

(2) לא רואים בחינוך (הדרכה, טיפול) אתגר רציני. ילדים הם חומר גלם מצויין - יש הרבה סיפוק בפיתוח החומר הזה - לחנך, להדריך, לעודד ילדים. מה רע בזה? למה לא רואים יותר אנשים יעד בעבודה כזו? למה אנשים אומרים "לא" לכל בקשה?

פתרון אפשרי הוא לבקש מכל אנשי החינוך, מורים, מדריכים, מטפלות - לתרום שנה או שנתיים לעבודה בבית הספר, ולהפוך את השיטה הזו למסורת.

בסיום - לכל ההורים אני אומרת: קומו ודרשו את המגיע לילדים שלכם -

ה ח י נ ו ך ה ט ו ב ב י ו ת ר ש ב י כ ו ל ב ו ל ה ע נ י ק

ג'וליה

• _____ •

J A W S 1

שם הסרט: מ ל ת ע ו ת 1

בימוי: סטיבן שפילברג משחק: פיטר בנצ'לי, רוי שיידר, רוברט שואו, ריצ'רד דרייפוס, לירן גארי

אז ככה; לפני 15 שנה עשה במאי צעיר אחד את סרטו השלישי. לבמאי קראו סטיבן שפילברג וכולם רק התחילו לשמוע עליו. הסרט היה "מלענות". תוך תקופה קצרה ביותר גרף הסרט 300 מיליון דולר ושבר במרוץ לקופות את השיאים שקבעו לפניו "חלף עם הרוח" ו"הסנדק" של קופולה.

יהיה נחמד לצפות בסרט היום, כעבור 15 שנה, ולראות על מה היתה כל המהומה והאם באמת הוא עדיין מהווה מכה ישרה ל"תת-הכרה קולקטיבית", כפי שקבע אז אחד המבקרים.

הסרט, כמו כל הסרטים של שפילברג שנעשו אחריו, מכיל את הנוסחה המרתקת שהפיק במאי קולנוע שגדל על קולנוע חווייתי של יומיות. ובסרט, למרות כל הציטוטים הספרותיים שלו (נשען על "מובי דיק" ועל "הזקן והים") מאבק איתנים בין האדם וכוחות הטבע. הסרט, למרות הרבדים האלה, עשוי בפשטות שתדבר אל ליבו של כל צופה פוטינציאלי שיש לו איזה דולר פנוי לטובת חוויה ויזואלית ומרתקת, שתרחיק אותו שעותיים תמימות מטר-דות היום-יום המזופות.

ובכן רבותי וגבירותי, בשידור חוזר היום לפני 15 שנה, קבלו את סטיבן שפילברג (אגב, פתאום חשבתי ששפילברג חשב אולי על געפילטע פיש, שגדל עליהם כשעשה את הסרט, ואולי זוהי בעצם בקמתו המתוקה).

הערב, יום נ', יוקרן לכל המשפחה הסרט "נ ע ר ה ז ה ב" עם אדי מרפי.

בשבוע הבא: "רשיון להרוג". בעוד שבועיים: "כחזרה לעתיד" 2.

ו. (ושתי) סרטים

כסכה והאס'פה

(וואולי הבעיה היהודית)

מיכאל כהן

נדמה לי, שאני כותב עברית פשוטה שכל אחד, בעל אינטליגנציה ממוצעת, יכול להבין, אך כנראה עלי להסביר שוב את גישתי לאסיפה ויעילותה בענייני כלכלה. יש שאלות שלגביהן האסיפה היא המקום המתאים לדיון והחלטה, ויש שאלות שלגביהן האסיפה איננה מתאימה. לפחות כך חשבתי עד לאסיפה האחרונה! עכשיו גם זה לא בטוח.

בענייני כלכלה, חוץ מההחלטה הסופית בענייני השקעות, האסיפה איננה המקום המתאים. ולמה, אם כך, ההחלטה הסופית? כפי שהסברתי יותר מפעם, אנחנו החברים בעלי המניות באגודה הזאת, ששמה כפר הנשיא, וההשקעות נעשות בכסף שלנו - ולכן חובתם וזכותנו להחליט, במה נשקיע את כספנו ובמה לא. לכן הצורך, להביא את כל ענייני ההשקעות לאישור האסיפה שעד כה היא הפורום היחיד שבו לכל חבר, בעל המניות, אפשרות להצביע. וכמו בכל חברה עסקית אחרת, הבחירה של בעל המניות היא אם להשתמש בזכות זו או לא.

אך אנו מעוניינים שההחלטה תהיה מבוססת על בדיקה נכונה וביקורת נכונה על הנתונים. האסיפה לא הוכיחה את עצמה כיעילה בתפקיד זה, תפקיד שהיא בעצם הגנה מול ה"מומחים", שחלק מסופרינו כל-כך מזלזלים בהם. כי אין ספק שכל אחד מועד לשגיאות ושיש תמיד צורך לבדוק ול-בקר את ההצעות של כל ועדה שהיא, במיוחד כשכסף קשור לעניין.

ציינתי פעם מקרים, שלגביהם ההצעה להשקיע כסף הועלתה באסיפה, אולי אף ביותר מאסיפה אחת, והאסיפה הצביעה בעד. בדיעבד התברר, שההחלטה היתה טעות. טענתי - ואני עדין טוען - שהחברים שהיו אחריהם באותו הזמן, דהיינו חברי ועדת המשק וועדת הכספים, הסבירו את ההצעות לפי מיטב יכולתם ובלי לסלף עובדות. כמוכן הסבירו בגישה חיובית, כי אם לא היו מאמינים שההשקעה מוצדקת, לא היו מציעים אותה בכלל. במקרה של העברת הפיטינגים היו חברים באסיפה, לא בעלי תפקידים אך חברים שבהחלט היו מעורבים הרבה בחיי הכלכלה שלנו, שהתנגדו בצורה חריפה להצעה והסבירו את גישתם בצורה הגיונית ובתקיפות באסיפה. למרות זאת אנחנו הצבענו בעד.

במקרה של חדר-האוכל, שאיננו גם היום חברים רבים מצדיקים את ההשקעה, אני בעצמי הסברתי את כל הסיבות, שגרמו לוועדת הכספים להביא את ההצעה, ואת הסכנות שיש בעניין. וחברי האסיפה, אחרי ששמעו את כל ההסבר, הצביעו בעד.

הסיבה לשגיאות אלה היא שהאסיפה, שבה מספר המשתתפים והרכבם הוא לגמרי מקרי, אינה מתאימה לתפקיד של בדיקה וביקורת של פרטי הצעות כלכליות. אין כל אפשרות שהשאלות הנכונות יישאלו ו-הביקורת הנכונה תיערך בפורום זה.

מכיוון שהצד הכלכלי שלנו צריך להיות יעיל - אחרת לא נישד - עלינו לנסות שיטה אחרת, אחרי שהשיטה שבחרנו בה לא הוכיחה את עצמה. יש סיכוי סביר שקבוצה גדולה יחסית, קבועה ומור-כבת מכל מגוון החברים, תצליח להגיע להחלטות יותר נכונות. חברי קבוצה כזאת יכולים ללמוד את הבעיות לעומק ולהביא הצעות אחרי ליבון לאסיפה, שכפי שציינתי, מוכרחה להיות הפורום המחליט.

איך נמוך את מילדת הבר מצווה?

אחת התופעות היפות בקהילה השיתופית היא השותפות בשמחת הפרט, ולהבדיל, בצערו. כשהיינו קהילה קטנה יותר, חגגנו את שמחותינו עם הציבור כולו. במשך הזמן הצטמצמה השתתפות הציבור כולו באירועים משפחתיים ואישיים, וחלק מהצמצום הזה גזרנו אנחנו בהחלטות אסיפה (והכוונה בראש ובראשונה לחתונות, וליתר דיוק - לסעודת השמחה של החתונה). לא מעט חברים חשים שלא בנוח עם ההחלטות האלה, ולקראת כל חתונה ואחריה נשמעות אמירות כואבות ועצובות של חברים, אשר לא יכלו להזמין את כל ידידיהם ושל ידידים (ולא כל-כך ידידים) שלא הוזמנו. תהליך הצמצום חל בשנים האחרונות גם על בר-המצווה. ההחלטה שלא לקיים חגיגת בר-מצווה המשתרעת על פני כל השבוע כולו, היתה אולי הקלה למערכת מבחינת צמצום מספר האורחים השווים אצלנו בשישי-שבת. אבל המשפחות, שפתאום צומצם מאוד פרק הזמן, הניתן להן לבלות עם קרוביהן וחבריהן הבאים מבחוץ, חיפשו דרך להתייחד עימם ולהפיק את המירב מהשעות הספורות שבהן נמצאים פה הקרובים והידידים, שבאו במיוחד ממרחקים. התוצאה היתה החלטת ההורים בשנותיים האחרונות לקיים את קבלת הפנים והארוחה כאירוע פרטי ולא כאירוע שבו שותפה הקהילה. החברה כולה נשארה בחוץ, בקטע של הרמת כוסית עם בעלי השמחה, בקטע של שותפות בחגיגה של כל אחד ואחד מהם. אני בהחלט שותפה לחברים בנים המרגישים ש"זה לא זה", ורוצה מאוד לראות שינוי לקראת השנים הבאות. אז מה לעשות? לחשוב! ועל מחשבותי בנושא - בשבוע הבא.

תמר וולפין

...ת"י רות...

"קרול, אנו רוצים להגיד לך שאם נחזור שוב לכפר הנשיא, זה יהיה רק בגלל קבלת הפנים החמה שזכינו לה ממך ומהליך, ולא בגלל היחס הכללי (המעליב) מייתר חברי כפר הנשיא, שנתקלנו בו". באלו מילים נפרדו ממני הבורק שש משפחות, ששהו בלינה הכפרית בימים האחרונים.

- ואז הם פירטו: (1) במהלך משחק כדורגל (במגרש) ברח הכדור החוצה דרך חור גדול בגדר. כאשר הבחור זחל דרך אותו חור כדי להרים את הכדור, צעק עליו משהו (חבר) בטון מאוד תוקפני לא אדיב על שעבר את הגדר.
- (2) מספר בנים של אותן משפחות שיחקו כדורסל במגרש בשעה 17.00, כאשר ניגשה חברה, מטופלת בילדים - דיברה בצורה מעליבה, הצהירה שהילדים שלה רוצים עכשיו לשחק, ולבסוף הלכה ונעמדה בתוך המגרש מאחורי הסל. כאשר הכדור פגע (כמובן) בעגלה - היא תפשה לה עמדה במרכז המגרש ופשוט מנעה מהם המשיך לשחק.
- (3) הם גורשו ממגרשי הספורט כאשר שיחקו שם בערב מאוחר, ופעם אחת אפילו נאמר להם לא לכדרר את הכדורסל על הכביש בדרכם חזרה למלונות בגלל הרעש.

המשך 9

כ כ ה ל א מ ק ב ל י ס א ו ר ח י ס :

נעל אחת כמה וכמה כאשר מדובר באורחים בתשלום.

בענף התיירות ישנה אימרה הטוענת שאורח מרוצה מביא עוד 4 אורחים, ואורח לא מרוצה מגרש עוד 11....

אנחנו הבוקר ה פ ס ד נ ר עוד 132 אורחים בפוטנציה! קרול ב.

ג.ב. לתשומת לב כולל: מ ו ת ר לאורחים לשחק/להשתמש במגרשי טניס/כדורסל עד 23.00 בערב.

.....

יצאתי מהאספה השבוע בתחושה כבדה של חשרת עננים
המתקשרת בשמיים החברתיים שלנו. הלואי ואתבדה.
חברת כפר הנשיא מאופינת היום במספר מרכיבים שלא היו
בחלתה בשנותיה הראשונות:

* ברבות הימים התרחבה החברה והצטרפו אליה חברים רבים שמניעיהם לבניית ביתם כאן לא
בבעו משיקולים קיבוציים דווקא. עם זאת, השכלנו לחיות בסובלנות הדדית ובקבלת הזולת,
ולמצות את הטוב שבחיים בצוותא.

* השנים החולפות הביאו בכנפיהן מטבע הדברים פריסה דמוגרפית שונה מזו שידענו בתחילה,
נהיום אנו מבורכים במשפחות בנות שלושה דורות ויותר, כשסבים נהנים מחברת נכדיהם,
ונכדים גדלים במשפחה ובחברה רב-גילית על כל העושר האנושי שמבנה כזה יודע להציע.
מאידך, אין להתעלם מהקשיים שמערך גילי וחברתי זה מעלה ונראה לי שכל מהלך של שינוי
חייב בהכרח להתחשב בנתון זה.

אנו נמצאים בתהליך של בדיקת שינויים המתחייבים מהמציאות החברתית והכלכלית שלנו,
נבדמה לי שאין ענררין על כך שהשינוי חיוני ורצוי, וחובה עלינו לבצעו מתוך מודעות
לכיוון הרצוי לנו כחברה. ישנם קיבוצים שיזמו וערכו שינויים, וללא ספק טוב וחשוב
ללמוד מהנסיון המצטבר ולאסוף נתונים מספריים ועובדתיים ממי שכבר התנסה בכך. אולם
יש להעמיד את המידע המצטבר הנ"ל לרשות כל חבר או קבוצת חברים שירצו לעשות בו שימוש
לבחינת הצעות בכיוונים שונים, שיענו על כל קשת הדעות הקיימות היום בחברה.
חשוב להדגיש שלא כל שינוי הוא בהכרח - התקדמות, והדבר מותנה בהגדרת המטרה.
בהקשר זה המילה "קדימה" היא רלוונטית רק במידה שיש הסכמה ביחס לכיוון ההתקדמות.
עלינו להישמר מפני מצב בו נקבל שורת החלטות על שינויים, לכאורה קטנים, שכל אחד לעצ-
מו נתפס כפנינה, ובשלב מסוים נגלה ששרשרת הפנינים כשלמות עוטרת ציזור שאינו שלנו,
צננאר שאותו לא צפינו ולו לא ציפינו.

באספה השבוע ניתן היה לחוש ברמזים ראשונים לתפיסות שונות ומנוגדות של אופי
החברה הרצוי לחברים ונפש להמשך קיומה של חברה שיתופית. למרות שאנו חיים היום בחברה
הטרונגנית מבחינות רבות, אני תקווה שכל כיוון שנחליט עליו במשותף ייתן ביטוי להמשך
של חיים זה עם זה, ולא זה ליד זה, שנשכיל לפתח ולבנות את החברה והמשק במשותף,
נלדעת להעריך את העוצמה והחיוניות של היחד.

דליה וגנר

ל ח ל ק א ו ל א ל ח ל ק

מתקרב

- איך זה יכול להיות שהמשבר במפרץ הפרסי לסיום השבוע הרכיעי שלו, העולם עוצר את נשימתו מפחד מלחמה עולמית, ואין מילה של התייחסות בשבועון הפופולרי ביותר בקיבוץ זה - "דברי"?
- אני לא מתפלא. כל הכותבים כל-כך עסוקים בגירוד הטבורים שלהם, כל-כך מרוכזים בבעיות של "מי יקבל תוספת תקציב, אם וכאשר ענף זה או אחר יתחיל להיות רווחי?" - שהם לא שמים לב למה שמתרחש בארץ ובעולם.

- אם תרשו ל"בינינו" לענות, ולו רק בשמו הוא, תבינו מדוע לא כתבנו עד עכשיו על מה שהמלך חוסיין אמר לסדאם חוסיין. א. כל מי שהוא מומחה או מתימר להיות מומחה ניתח את מה שקורה שם. ב. אחרי שעיינת בכל מה שאמרו וכתבו, אתה מגיע למסקנה שהם יודעים פחות ממך. ג. בכל זאת ערכנו משאל דעת-קהל במידגם מייצג וקיבלנו תשובות מעניינות (בין העונים לא היו ערבים, חרדים או אלה שמאמינים שכדור הארץ איננו כדור בצורתו אלא מה שדומה למטבע).

שאלה 1: האם יש קשר משפחתי בין המלך חוסיין לביץ' סדאם חוסיין?

תשובות: בטח, רואים לפי השפמים שלהם; שמעתי שאמא שלהם היתה יהודיה וששניהם בודקים אפשרות לעלות ארצה; אין לי דעה, אבל בעלי, שתמיד אומר לי איך להצביע בבחי-רות, אומר ששניהם ממזרים. (כדי שאף קרוב משפחה אחד של שני האישים האלה לא יעלב ויחליט לעזוב את הקיבוץ בגלל זה, אנו מדגישים שלמילה "ממזר" יש רק קונוטציה הלכתית).

שאלה 2: לחלק או לא לחלק?

תשובות: חייבים - כשאני עוברת על-יד הזבל האורגני שפיזרו ליד חדר-האוכל, אני אומרת לינסקה - זה החבר שלי לחיים - "אניה, למה אין לנו מסיכות-גז?"; ..מה זאת אומרת - "לחלק או לא לחלק?"... צריכים להפסיק לחלק סוכר וקמח וביצים במרכול ולשים את הכול בתקציב האישי - או שיש אוטונומיה תקציבית או שאין... אני בעד לחלק שווה בשווה! בשביל מה באתי לקיבוץ?

שאלה 3: מה לדעתך יקרה במפרץ?

תשובות: אף פעם לא הייתי במפרץ, מקסימום אנו נוסעים להיפרשוק בצפת... שמע, יש שעות כאלו שלא כדאי לגשת למפרץ - מספיק בלגן כשאתה מגיע לצ'קפוסט... חוסיין אכל את זה. הסתכל מה קרה לחומייני - הוא מת... בוש הסתבך, עוד מעט והערבים מכריזים ג'יהד על כל האמריקאים,, לא איכפת לי בכלל כל עוד שממשיכים לשדר "דייניסטי".

ד מ נ ק ר ט י ה ק י ב ו צ י ת

א לא צריך להיות חכם גדול כדי להבין שדמוקרטיה אמיתית במדינות נאורות מבוססת על שלוש רשויות: הרשות המחוקקת (שהיא בית-הנבחרים, פרליאמנט, כנסת); הרשות המבצעת (שהיא הממשלה) והרשות השיפוטית (שופטים אנטיקטיביים, בית-דין ובמיוחד בית-דין גבוה לצדק). כל הרשויות האלו צריכות להיות בלתי-תלויות, אך השלישית - השיפוטית - חייבת להיות "כלב השמירה" של הדמוקרטיה.
ומה יש לנו בקיבוץ? יש לנו רשות מחוקקת - האסיפה. יש לנו רשות מבצעת - המזכירות. אבל חסר כלב השמירה: המקום היחידי לערעורים הוא המזכירות. לא יתכן שמצב כזה יימשך ולא

(המשך בעמ' 11)

(ביבינו לבין עצמנו - המשך)

יתכן שנביא משהו מבחוץ להיות אנזן קשבת/אומבנדסמן/בג"ץ. המזכירות כיום עוסקת בדברים שאין בסמכותה וברגע שמישהו מעז לומר לחבריה שאין להם רשות או מנדט לעסוק, למשל, בקביעת צוות/תת-ועדה, שיחקור היבטים עקרוניים של חיינו, היא לא מקבלת זאת. אסור שמצב כזה יימשך.

ב חברי המזכירות אינם נבחרים כדי לייצג את עמדותיהם או לנווט אך ורק לפי השקפת עולמם. הם חייבים להתייחס לנקודות בסדר-היום, כשעין אחת בוחנת את הנתונים לפי זוויות-הראייה של חברי הקיבוץ - אפילו אלה שעמדותיהם לא מקובלות עליהם. אם המזכירות בהרכב מסוים חושבת שהיא משמשת מראה נאמנה של הלכי-הרוח הקיימים בקיבוץ, היא טועה טעות גדולה: הרכב המזכירות הוא מקרי - לרוב אין הצעות חבריים - ולא משקף כהוא זה מה שחברי הקיבוץ חושבים או רוצים. במיוחד נכונה קביעה זו לגבי הרכב המזכירות הנוכחית - חבריה צעירים וסימפטיים, שאם החברה הקיבוצית היתה נמחקת ממפת הארץ, היו מזילים מעט דמעות.

ג יל כן מי שייבחרו למזכירות הנוכחית מוטב שיהיה להם אורך-רוח ונכונות ללכת לקרבות רעיוניים בלתי-פוסקים. אם אין נכונות כזאת, מוטב לא להצטרף למזכירות.

פ י נ ת ד ו ד ה י נ ט ה

- לדודה האהובה שלום, מה פירוש המילים "בלתי-משוחד"? שלך נתן כספי, חבר קיבוץ נדבות. לנתן היקר, לא ידעתי שקיבוצך עוד קיים. אמרו לי שהוא הפך תחילה לקהילה שיתופית ולבסוף למלון 5 כוכבים "חירבה כפרית". ובאשר לשאלתך: משמעות המילים, לפי אבן-שושן, משהו שאין לו דעה או עמדה קבועה מראש לגבי משהו או משהו - בלועזית unbiased.
- לדודה ינטה שלומות, מתי מותר ליושב-ראש של אסיפה לצאת ממנה? שלך יעל נבוכי. ליעל שלום, בגמר האסיפה ואך ורק אם הוא לא מרגיש טוב או חייב לשחרר לחצים. אולי מוטב להעמיד רובוט כיושב-ראש, כי יתרונותיו הם רבים: הוא לא כועס, הוא יכיר את כל הנוהל ואם הוא תוצרת הארץ לא יתבלבל בשפה. חסרונו גדול - אין לרובוט חוש הומור.
- לדודה ינטה היקרה, בחדר-האוכל שלנו נעלמים כל הזמן סכ"ם וכלי-אוכל שונים. צוות חדר-האוכל אובד עצות. מה עלינו לעשות? שלך דב סכיני. קיבוץ עין-אונים.
- לדב היקר, מה נשמע בקיבוצכם היפה, בו ביליתי תקופה יפה כמתנדבת מבוגרת? אני יכולה להעיד שכמה מהותיקים שלכם לא שכחו איך נראית אישה יפה. נו, מה לעשות? יש פתרונות שונים: לסגור את חדר-האוכל - אבל זה יאריך את שעות האכילה ויחזיר כל אישה למטבח שלה; אפשר להעמיד מכשיר-רנטגן, כמו בנמלי-תעופה - מעניין מה שזה יגלה; אפשר להעמיד אנשי בוזחין שיחפשו בכיסיהם של מי שיוצא מחדר-האוכל; ואפשר להדפיס על כל סכין, ללחץ וכו' "היזהר, כלי זה יתפוצץ אם יורחק ממקומו הטבעי - יש לך חמש דקות עד להתפוצצות". אחרי שיעופו כמה ידיים ורגליים, יפסיקו לסלק.

שבת שלום
א ר י ק

שינוי הקבוע - בלתי נמנע.

אילנה רוז

אט אט, אט רוצים או לא, הקיבוץ משתנה. אפשר להילחם ולהילחם, אבל השינוי בוא יבוא. מה הטעם להילחם בשינוי שחל בין כה וכה? מה יעזור להגיד שלא רוצים שינוי אלא השארת העקרונות הנוכחיים כמו שהם? זה שינוי שחל ומתחולל, והוא לא נוחת בבת אחת, אלא לאט-לאט, נוגס...

כל העולם משתנה. בשנים האחרונות פנו הדעות בעולם ימינה. אילולא פניה זו, לא היה חל השינוי בארצות מזרח אירופה. אותן דיעות ימניות משתלטות על המדינה. זה אחת-עשרה שנים שהמפלגה השמאלנית הגדולה - המערך - לא מצליחה לסלק את המפלגה הימנית הגדולה - הליכוד. זה לא רק בגלל שיש יותר בוחרים בליכוד. זה גם מפני שהדעות בארץ יותר ימניות.

גם בקיבוץ כך. יש יותר ויותר חברים בעלי השקפות ימניות בענייני כלכלה. יכול להיות שגם בעניינים חברתיים.

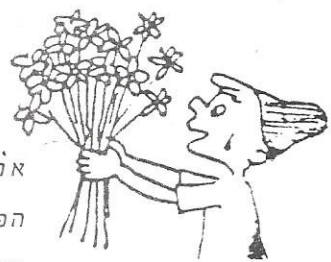
כלכלה - אי אפשר להתעלם מהכלכלה. הכלכלה הפכה לגורם מכריע בקיבוץ. עברו הימים שהיסודות החברתיים היו דומיננטיים ביותר. יותר ויותר מוכחת העובדה, שהקיבוץ חייב להתקיים כעסק מסחרי. אין שום גורם מסחרי ובנקאי בארץ המוכן לתת לקיבוץ לא "להפוך לגורם מסחרי וכלכלי". יותר ויותר מוכחת העובדה שעל פי "יסודות חברתיים ואידאולוגיים" אין פרנסה. הפסיקו לסבסד את הקיבוץ באופן אוטומטי. אף לא אחד מוכן לקבל כנכון את מה שהיה מובן מאליו בשנות המדינה הראשונות.

הקיבוץ צריך להיות ריווחי... רוצים או לא רוצים... לכן, צריך למצוא את הדרך להיות ריווחים וגם קיבוץ. הווה אומר "אותה אדרת בשינוי גברתי".

לא צריך לזרוק לגמרי את הערכים החברתיים והאידאולוגיים. עדיין בעולם ימני זה הערכים הקיבוציים הישנים תקפים... עדיין יש להם מקום....

למה לא למצוא דרך ביניים? דרך שהיא גם כלכלית וגם אידאולוגית. אני חושבת, שאפשר לשמור על הערכים האידאולוגיים גם כשצריך להראות כסף בסוף החודש.

מתנגדי השינוי - במקום להתנגד לשינוי, דבר שיקרה אם תרצו או לא, למה שלא תקימו צוות שימצא את הדרך שבה תמצא הפשרה בין הכלכלה והאידאולוגיה?

תודה

אומנם באיחור, אבל הרי ברגשות עמוקים לא חלה שחיקה, רצינו להודות לכם על קבלת הפנים היפה, שלה זכינו לפני שבועיים לרגל נישואינו.

מסיבות שונות החלטנו לקיים את חתונתנו בבית אורן (כאן אנו חיים כעת) ונהנינו ממנה מאוד. כשנכנסו חברי כפר הנשיא דרך שער הבריכה של בית אורן, חשתי פתאום כאילו הביאו לי את הבית הביתה.

ב"בית" לא ציפינו יותר מאשר ל"קפת העננה" בערב החברתי שערכתם לכבודנו, ומה נעימה ומרגשת היתה ההפתעה.

לכל אלה שהיו שותפים לכך - בחתונה עצמה ובקבלת הפנים בקיבוץ -

תודה!

רוני ואלישע
אלי וקטי שפי

נוכחים: שריטה, נטע, שבי, ברברה, ראובן מ., אנגה.
נעדרו: אסף, גילה, בני פ.

(1) המשך ד"ח של שבי בענייני ציוד.

מתוך חוסר כמעט מוחלט בתקציב, יש רק אפשרות של תמרימים ו"עיסקות", כאשר חבר עוזב או מחליף פריט במקור עצמי. היתה שיחה עם מרכז המשק והנושא יידון במזכירות. בתור עכשיו מספר בנים שהתקבלו לחברות ו/או מתחתנים, ונשאלה השאלה אם יש אפשרות להמשיך לספק ציוד או שנכריז בגלוי שאין מימון כעת.

סוכס'יש לחכות לחזרתו של קולין מחו"ל ואז לחזור לדון בנושא עם המזכירות.

ישנה אי-בהירות לגבי ^{העברת} בנים מטיפול ב' הבנים ל' החברה. שני בנים שמתחתנים בקרוב יעברו לרשות ו' החברה והנוהל עד עכשיו היה שהציוד שלהם נשאר ברשות ו' הבנים. היתה חריגה מסויימת כשהמזכיר הסכים שבת משק תשמור בהשאלה על ציוד של ו' הבנים.

הוחלט לקיים ישיבה של רכזת ועדת הבנים ורכז ו' הקליטה (כשייבחר) כדי להבהיר נוהלים.

(2) פנסיות - שריטה דיווחה על הדיון שהתקיים בנושא במזכירות. היא הביאה הצעה לפי המלצת ועדת החברה לאשר שימוש בפנסיות מאנגליה להקמת קרן לשימוש של כל חברי המשק המגיעים לגיל פנסיה (גיל 65).

במזכירות היתה הסתייגות, בעיקר כי ראו את הנושא קשור בתהליכי השינוי הנידונים כעת. שריטה דרשה להביא את הנושא לדיון באספה.

התנהלה שיחה עם אתם חברים שלא היו שותפים להמלצה המקורית של הוועדה. דובר על אפשרות לבקש מהחברים הקשורים לנושא לעשות מאמץ להשתתף באסיפה, אבל ההצעה לא התקבלה.

(3) רישום תקציב לחוד לבן-זוג - דבי ביקשה מהוועדה להתייחס לבקשתם של מספר חברים לקבל רישום נפרד של התקציב הכולל של כל בן-זוג. הוועדה לא ראתה כאן בעיה עקרונית אבל מציעה להיפגש עם דבי, עם יש קשיים נוספים.

(4) דירת הנופש - ראובן מ. מטפל בענייני הדירה יחד עם דוט האחראית על התפעול השוטף. ראובן דיווח על שיפורים: נקנו מיטה ומזרון, ושיפוץ המרפסת ייגמר בסוף השבוע. נקנו כלים נוספים למטבח. אבל התקבל מכתב מבעל הבית בחו"ל המודיע שעם חזרתו ארצה בסוף השבוע יעמוד על חתימת חוזה חדש (החוזה הישן, הלא פורמלי, פג למעשה כבר בינלי), שבו יתאים את שכר הדירה לתנאים העכשוויים. ברור לכולנו שלא נוכל להמשיך להחזיק בדירה עם שכר הדירה יעלה באופן משמעותי. בינתיים נמשיך להחזיק בדירה עד לסוף השנה. הוחלט לבקש מדוט למסור מידע עדכני על השימוש בדירה.

סדר יום לישיבה הבאה: (בעוד שבועיים)

(1) סיום תקנון שנת חופש.

(2) ד"ח של רכזת היחידים (נטע)

(3) ד"ח על מצב התקציב (גילה)

(4) נוהלים לגבי סכום שנשאר בתקציב של חבר (או הנרה לא עצמאי) שנפטר. (לפי בקשת המזכירות)

נושאים נוספים: על הפרק: עבודת החבר מעל גיל 65.

ק"טאן אש"ן

תמונה זו צווייגה בידי מיקי - ילד שנולד
חסר גפיים - תחתונות בעל שתי אצבעות בלבד בכל יד.
הוא מבלה אצלנו כבר בשנה הרביעית.

כבכל שנה, גם השנה אירחנו (בפעם התשיעית) את ילדי אלי"ן. הצוות, שבראשו עומדת אנגה, כלל כרגיל את ג'וליה נאותי. קיבלנו תוספת רצינית - דינה ברור - ואנו מקווים שהיא תצטרף לצוות הקבוע בשנים הבאות. הבחור התנזר השנה היה זאבי ניצן, שמילא את תפקידו במאה אחוז, למרות שהיה טרוד גם בענייני מפעל. נקווה שגם הוא, כמו שבי לפני שנה, ייתפס לעניין, והם יהיו מוכנים בשנים הבאות להיות חלק מהצוות.

גם הבנות הצעירות, אורלי גולדברג, ענת ניצן, אופירה וולפין, ארי טלברג ונעמה (באופן חלקי, עזרו לנו במשך השבוע).

השנה היו רק 11 ילדים, לעומת 14 לפני שנה. מי שלא היה, כיוון שעבר למחלקה ב' (של היותר גדולים), היה ישראל השובב. כאן אנו רוצים להודות לדוט וסימון שטיפלו בו חמש שנים (!) ברציפות.

בכלל יש כמה משפחות שממשיכות בנאמנות, שנה שנה, להרתם למשימה, שבסופו של דבר נותנת הרבה סיפוק. השנה, כבכל שנה, היו לנו קשיים למצוא משפחות נוספות לקחת תחת חסותן ילדים. הרי מדובר בשבוע אחד מתוך 52 השבועות של השנה, בין השעות 4.30 - 7.30 אחה"צ.

אי אפשר לתאר במילים מה השבוע הזה נותן לילדים אלה. השאלה הראשונה בהגיעם אלינו היא "האם הולכים למשפחות?" בוודאי יש ביניהם כאלה שיגיבו "למה היא מטיפה לנו מוסר?". אנו במפורש מטיפה מוסר, ובאותו זמן מבינה שהמשימה לא קלה למי שלא רגיל לילדים מסוג

ילדי אלי"ך. אבל מי שרוצה ומהסס, יש אפשרות להצמיד אל המשפחה, לפחות בימים הראשונים, אחד המלווים מצוות אלי"ך. בסוף השבוע תראו כמה נתתם, וכמה אתם רילדיכם קיבלתם, מילד אחד קטן מבית חולים אלי"ך.

כבכל שנה, התוכנית כללה שחייה בבריכה כל יום. יום אחד נסענו למעלה גמלא לחוות הסוסים של משי' איסטון הצעירה, המתמחה ברכיבה לילדים נכים. לנו קשה להביך איזו חוויה זו בשביל ילד המבלה את רוב חייו בכיסא גלגלים, למצוא את עצמו פתאום משקיף מלמעלה, מעל גבו של סוס, על העולם. זה נכון גם לגבי הנסיעה בטרקטור סביב למשק, שגם היא חלק מה"מסורת" שלנו.

בערבים הכיף הכי גדול הוא הבילוי בחיק המשפחה, ואחר כך תוכנית בכיתה. שיקופיות, הצגת של תלתון הבוגר, ו"רנתי תותי" המפורסמת, ישר מהפסטיבאל, שהצחיקה לא רק את הילדים והצליחה, למרות מגבלותיהם, לשתף גם את הילדים בהצגה.

כבכל שנה - סיימנו במסיבה בפארק, כאשר הילדים משפחותיהם, והצוות היו מוזמנים. האוכל היה מעולה, התוכנית טובה, נמצב הרוח מרומם. החבר'ה היו מוכנים להישאר לפחות עוד שבוע, אם לא לצמיתות.

בשנה הבאה נחגוג את העשור של קייטנת אלי"ך, ואם המצב יאפשר, ברצוננו לעשות בעזרת הקיבוץ משהו מיוחד. יש לציין גם שאז, בשנת 1991, שתיים מהצוות תהינה בנות 67, ואחת בת 64, כך שאננו מחכים לכמה חברים צעירים יותר להצטרף לדינה ברור ולהתחיל לנהל את העסק - פעם בשנה, לשבוע ימים.

להתראות בשנה הבאה במחנה אלי"ך,

רחל ידור

ה ב ה ז ה א !

ע ר ב ה ה ר ק ד ה !

* נכון - צ ד ק ת ס. עקב הביקוש הרב לריקודי-עם במשק - התארגנו

ואנחנו מביאים מרקיד מחזור - את ד נ י ס ו ו י ס ה. הוא יבוא פעם בשבוע.

* השעה הראשונה למתחילים!

* המשך הערב למתקדמים.

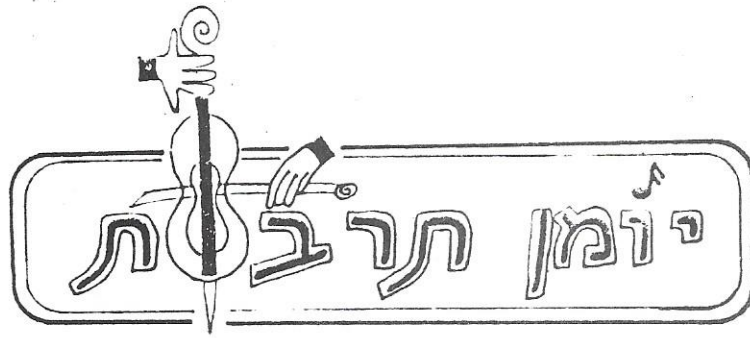
* זנהי הזדמנות ללמוד את כל הריקודים החדשים והיפים אשר יצאו בשנים האחרונות.

* אז בואו בינו ג' - 4/9 לחדר-האנכל, בשעה 21.00.

* כיבוד מובטח.

* בואו בהמוניכם עם הרבה מצב-רוח ונרקוד בכיף.

להת' - בתיה, אדי וזיוה

ע ש י ר א ו ע נ י ?

ח ר נ ץ א ו ע צ ל ן ?

מ כ ו ע ר א ו י פ ה ?

לא משנה לאיזו קבוצה אתה שייך, **המזרחות**, מתאים לכולם.

מ כ י ר ה פ ו מ ב י ת ; ס פ ר י מ מ ש ו מ ש י מ ; א ו ל פ ן

ו י ד י א ו ; פ י נ ת מ ל א כ ת - י ד

ג ל י ד ה * פ ו פ ק ו ר ן * ש נ י ב ת י - ק פ ה * ב י ת - ת ה

מ ו פ ע י - ר ח ו ב , ת ע ר ו כ ו ת ו ע ו ד ו ע ו ד ו ע ו ד .

אל תחמיצו את האירוע של הקיץ !

המידרחוב יתקיים בשכונת "החרמון" בליל שבת הבא.

מי שרוצה למכור חפצים במכירה הפומבית - נא לפנות לרג'י.

אקס פתיחת שנה"ע תשנ"א

ח י ד נ ש מ ר ע נ ן -

כל הציבור מוזמן ה ע ר ב בשעה 20.00 לאולם "דדו", כדי לקבל,

יחד עם תלמידי כיתה א' עד כיתה י"ב את שנת הלימודים החדשה.

בשעה 21.00 יוקרן ס ר ט לכל המשפחה - "נ ע ר ה ז ה ב"

הערה

קופת - חולים -
פינקסים חדשים
=====

במסגרת שיפור השירות בהסתדרות, ובמיוחד בקופת-חולים ובבתי-החולים,
אנו חייבים להחליף את פינקס החבר (האדנס) הקיים. הפינקס החדש כולל
תעודה מצויידת בכרטיס זיהוי מגנטי.

אנו רוצים לבצע פעולה זו ובקרוב כל חבר, שאת פינקס החבר שלו צריך
להחליף, יתבקש לספק 2 תמונות דרכון צבעוניות. כל המשך הפעולה ייעשה
על-ידי בהנהלת החשבונות.

בקרוב אחלק הודעה אישית לכל חבר שעבורו יש להשיג פינקס חדש. בהודעה
אפרט את הסידורים הנוגעים למקום נמועד הצילום, שיעשה על-חשבון הקיבוץ.
אצפה לשיתוף פעולה מכולכם.

בשאלות בנושא זה נא לפנות אל

ג ר ש י

(הנהלת החשבונות)

=====

ד נ ד א ל מ נ מקבל חומר קשור ל מ ח ש ב י ס. מי שמעוניין בכך,
יכול לקבל אצלנו העתק.

=====

מחסן הילדים

מאז עברנו לשיטת חלוקת הבגדים לתאים במחסן והכביסה מכובסת בבית, ישנה עדיין
תופעה של היעלמות בגדים, שהיום אין אנו יכולים להאשים בזה את המכבסה האזורית,
אלא יש לייחס זאת לטעויות אנוש, שיכולות לקרות ע"י חלוקת הבגדים לתאים הלא-
נכונים ו/או לתופעות אחרות.

מה שאנחנו מבקשים מציבור ההורים הוא לשים לב וללמד את הילדים שבאים לקחת
כביסה בעצמם, לבדוק אם ישנם בגדים שחמקו בטעות לתאים שלא שייכים להם. זה
ימנע מאיתנו הוצאות מיותרות.

בתודה על שיתוף הפעולה מצדכם
עובדות מחסן הילדים

=====

ר א ש ה ש נ ה הולך ומתקרב...

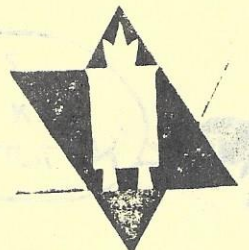
הלו! הלו!!

לא החזרת את הדף עדיין? מה לעשות? - לעשות!

להחזיר את הדף ע כ ש י ו !

להשתמע - נ ט ע

=====

בחירות למועצה הכלכלית

the following table:

כל חבר מסמן 20 מועמדים.

המסומן כדואר יוצא מחוץ למזכירות) עד יום ו- 1990. 7.9.

[illegible]

אילנה	רוז	אריה	ניצן
רות	רחמני	גאולה	ניצל
מאיר	ריינס	זאב	ניצל
בתי	דיינס	יניחה	ניצל
יוסף	ריפקינד	אדגר	נמינוב
גוסטי	ריפקינד	יעל	נמינוב
		אמיר	נמינוב
		ג'נט	נמינוב
		עליזה	נמלי
אודיאל	שוכל	חנה	סגל
שרי	שוכל	מיכל	סגל
מירון	שורץ	רימונד	סולומון
סוזן	שורץ	שושנה	סולומון
יוספה	שורדצמן	שרון	סקול
		יונתן	סטיל
איריין	שיין	ליבה	סטיל
רמה	שיין	מלוי	סימונס
סימון	שינגזיכט	יוסף	סינה
דורית	שינגזיכט	שרה	סינה
גירא	שינגזיכט	מינה	סלע
הנרי	שפרונג	שאל	סמברג
יעל	שפרונג	צפורה	סמברג
תמיר	שר		
רבאקה	שרק		
גרשו	שרק		
קרול	שרקי		
נחום	שרקי		
שושנה			
		יצחק	עדר
		בטי	עדר
		איתמר	עדר
		מיכל	עדר
		טומס	עמית
		גד	עמית
		רות	עמית
		יצחק	עמר
		זהבה	עמר
		יוהנה	פוטש
		דוד	פוקס
		רחל	פוקס
		בנימין	פורסט
		נעמי	פורסט
		סטיב	פינק
		פמלה	פינק
		זאב	פינקוס
		יהודית	פינקוס
		שמעון	פינקוס
		דוד	פלמה
		מעיין	פלמה
		שושנה	פלמה
		דניאל	פרידלנדר
		קוליין	פרימוסט
		ג'נט	פרימוסט
		ג'יסו	פרלסון
		רגינה	פרלסון
		יוחנן	פרנק
		שולמית	פרנק
		דוד	קולט
		פיליס	קולט
		אלקסנדר	קולינס
		עדנה	קולינס
		אורן	קולינס
		תמר	קולינס
		אנג'ל	קוניגס
		צביה	קוניגס
		צבי	קורנבליט
		ארווין	קנטור
		בריאן	קפלן
		שושנה	קדופר

1. עניני ועדת הורים:

א. המזכירות שמעה פניה של דוד קולט להביא את אימו למשק מטעמי-חרום. לאחר קבלת האינפורמציה מחברי ועדת הורים ולאחר ששמעה את דוד החליטה המזכירות להעביר את הנושא להכרעת האסיפה.

ב. העברת תקציב של הורה נתמך שנפטר לידי בן חבר:

המזכירות שמעה מפי מרכז ועדת הורים, על בדיקה ודיון שערכה בנושא הנ"ל. לאחר שנערך דיון במזכירות סוכם שאין המזכירות רואה צורך להקדים החלטה בענין הורה נתמך שנפטר, להחלטה שתקבל בקשר לחבר שנפטר והעברת תקציבו ליורשיו שבקבוץ. המזכירות תשוב לנושא בעתיד.

2. מצב כח אדם בחינוך ובתלונות:

המזכירות שמעה מפי צילה את הדברים שהיא עתידה לאמר באסיפה בנדון. עלתה תמונה קודרת של מצב החינוך במשק, שנתנה תחושה שקיימת הזנחה של החברה ביחד עם חוסר אפשרות למצוא אנשים מתאימים לעבודה בחינוך. עלו בסוף הדיון הצעות שונות שתעליץ באסיפה להכרעה. חשוב להעיר שתחושת התסכול קיימת גם באחרים על כח האדם במשק, ואולי מן הראוי שהאסיפה תעניק להם גבוי למצוא פתרונות דרסטיים, או שתחליט שהיא, האסיפה, מוותרת על המאבק לחינוך משלים בכפר-הנשיא.

3. הצעה של אריק למנות שני מזכירים בקבוץ:

אריק נאות לבוא למזכירות, ולהסביר את נמוקיו - לטענתו כאשר נבחר מזכיר צעיר שיוצא למלואים ו/או ננכש בשיני נחש, נוצר מצב בלתי אפשרי שבו המזכיר נעדר לתקופה ארוכה והקבוץ נותר ללא מזכיר. המזכירות הקשיבה בענין רב לדבריו של אריק ובסופו של דבר אריק קיבל את ההצעה שהמזכירות תבחר באחד מהבריה כממלא מקום המזכיר בעת העדרו. אותו ממלא מקום יעודכן וישותף על ידי המזכיר בבעיות ובנושאים הזקוקים לטיפול רציף.

4. נושאים של קליטת עולים:

המזכירות שמעה מהחבר ישראל אבידור המשמש כרכז קליטה אזורי מטעם המועצה, על המצב הנורא שבו שרירות משפחות עולים רבות במשרדי הקליטה באזורנו. ועל תכנית "בית ראשון במולדת" שמופעלת על ידי קבוצים (ראו דף מצורף). המזכירות החליטה, להטות כתף למאמץ, לפי מצבנו וכוחנו, ששניהם ידועים לכל, ובשובו של מרכז המשק מחו"ל נבדוק איך נערכים וכיצד.

מדינת ישראל
משרד האוצר - אגף התקציבים

ירושלים,
כ"ג באב תש"נ
14 באוגוסט 1990
אזורי 580

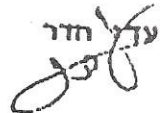
סיכום דיון בנושא קליטת בקיבוצים מיום 14.8.90

השתתפו: מר ג. לויטנר - אגף החשכ"ל
מר א. ספרן - אגף התקציבים
מר א. סט - התנועה הקיבוצית
מר ע. הדר - אגף התקציבים
מר א. גבאי - אגף החשכ"ל

סוכם:

1. ציוד ראשוני - כל קיבוץ יודיע מראש לחב' עמידר ודרכה למשרד חקליטה על האלטרנטיבה לציוד ראשוני בה בחר בכדי להערך לקליטת העולים. במידה ובחר בתמורה כספית יזכה הקיבוץ בסכום המקובל לפי הקריטריונים הקיימים במשרד חקליטה, לאחר קליטת העולים בקיבוץ.
2. כל זירה שתעמוד לטובת מבצע הקליטה בקיבוצים תשרת את המטרה למשך שנתיים לפחות.
3. עבור כל זירה שתועמד לקליטה יהיה זכאי הקיבוץ הקולט לחלואה עומדת בסך של 6,000 ש"ח לפרק זמן של שנתיים. במידה וחזירה תעמוד לקליטה למשך מלוא פרק הזמן כאמור תהפוך החלואה העומדת למענק. מחצית הסכום ינתן לצורך שיפוח חזירה מראש (לאחר שנכנסה חזירה למאגר הדיור הזמני בעמידר) ומחצית הסכום ינתן עם איכלוס חזירה. (הנושא יעוגן בהסכם שיוכן ע"י אגף החשכ"ל - ראה סעיף 8).
4. זירות בקיבוצים יכנסו למאגר הדיור הזמני ועד ליום 22.8.90 תקבל חברת עמידר את רשימת מלאי הדיור לקליטה בקיבוצים.
5. איש מלאי חזירות יבוצע באחריות משרד חקליטה לאחר תהליך מיון מחיר של העולים המעוניינים במסגרת זו. הקריטריונים לקליטה בקיבוצים יהיו ברורים ועל פיהם יפנה משרד חקליטה עולים לוועדת חמיון של הקיבוצים. תהליך חמיון לא יארך למעלה מיום אחד מרגע שהופנו העולים למסגרת קליטה זו.
6. * החתשבות והחסכמים לגבי עלות הקליטה בכל קיבוץ יהיו בין הקיבוץ הקולט ישירות לעולים החדשים.
7. תוארך תקופת מימוש הציוד הראשוני על ידי העולים החדשים חשוחים במסגרות הדיור הזמני מ - 3 חודשים לשנה אחת.
8. החשב הכללי יקבע את תנאי החזר החלואה בסך 6,000 ש"ח במקרה שהקיבוץ יחיה מעוניין להפסיק ההסדר לפני תום השנתיים, ויודיע על כך לתנועה הקיבוצית בתוך 10 ימים (באמצעות מר איתן סט).

רשחז-עדן הדר

העתק: למשתתפים
משרד חקליטה - מנכ"ל
חברת עמידר - מנכ"ל

10/11/90 - 11/11/90